

20.

Til Landstinget.

J Overensstemmelse med „Kjøbenhavns Blomsterhandlerforenings“ Beslutning af 13de ds. har jeg herved paa Foreningens Vegne den Høie ærbødigst at indgive en Adresse til det høie Thing med Anmodning om, at den for affaarne friske Blomster samt friske Grene eller Blade i Finantsministeriets Toldlovsforslag ansatte enormt høie Told af 10 Kr. pr. Pd. Brutto maa for Blades og Grenes Vedkommende helt bortfalde, for Blomsters Vedkommende betydelig modificeres samt regnes Netto.

Krandsbinding er navnlig ved Benyttelsen af de billige fra Italien indførte store, læderagtige Blade saasom Laurbær, Aucuba, Mispelus, Magnolie, Brunus etc. blevet en særdeles betydelig Industri-herhjemme, der ernærer et meget stort Antal Mennesker baade i Hovedstaden og Provindserne. Prisen er som nævnt meget billig: fra 3 til 7 Kr. pr. 10 Pd.s Kurv. Over saadan Kurv vilde, om denne Told indførtes, komme til at koste saa uforholdsmæssig meget som 100 Kr. i Told (75 Kr. for Indholdet; 25 Kr. for den værdiløse Kurv, der veier 2½ Pd.). Dette vilde være ensbetydende med et Indførselsforbud, hvad Forslagets Motiver selv sige ved at anslaa hele Toldindtægten til kun 5,000 Kr. aarlig. Sammenlignelsesvis skal jeg anføre, at en enkelt herboende Importør*), om han efter Lovens Straftræden vedblev at importere som nu, vilde i blot en eneste Wintermaaned komme til at betale 40,000 Kr. i Bladtold. Ved Toldens Indførelse vilde efter Foreningens Overbevisning Forretningen standses for et ikke ringe Antal Blomsterhandlere, saa vist som et paa samme Tid saa smukt og billigt Vindegrønt ikke kan produceres herhjemme. Gartnerne selv erkjende dette og ønskede i deres i 1886 indgivne Toldadresse, at Blade maatte vedblive at være toldfri som hidtil. Ogsaa kan det fremhæves, at Provindsgartnerne, der jo for Størstedelen tillige ere Blomsterhandlere, indføre de Blade, de selv bruge til Krandsbinding, dels direkte dels gjennem herværende Importører.

For Blomsternes Vedkommende erkjender Foreningen vel, at en moderat Told kunde være ønskelig, men en Told saa høi som den foreslaaede, der næsten helt vilde umuliggjøre den i Forveien saare risikable Import, ses ikke at være nødvendig. Import af Blomster finder kun Sted om Vinteren og omfatter hovedsagelig Rosen (den af andre Blomster forsøgte Import har ikke videre Betydning.) Indførsel begynder faktisk først, naar Gartnerne ikke længer paa Grund af den fremrykkede Aarstid kunne effektuere vore Rosen-Ordres, og ophører saa at sige samme Dag, de første danske Driehus-Rosen atter tilbydes. Staar Valget mellem danske eller indførte Blomster af samme Slags, foretraktes altid de danske selv til betydelig højere Pris. Foreningen mener da at turde haabe, at Tolden maa blive betydelig modereret, saa at Rosen ogsaa fremdeles kunne staves herhjemme om Vinteren til en nogenlunde rimelig Pris, og at den i ethvert Tilfælde maa ansættes pr. Netto.

Foreningen skal tillade sig at bringe i Erindring den forrige Aar i Sverig indførte Told paa samme Værelse, som var: 1 Kr. 25 Ore pr. Pd. Netto for Blomster og 1 Kr. pr. Pd. Netto for Blade. For Bladenes Vedkommende er det endda ved Autoriteternes Smødekommen gjort Blomsterhandlerne muligt at indføre de vigtigste Sorter saa godt som toldfri.

Ligeledes er Adresser ere indsendte til Ministeriet og Folkethinget.

Kjøbenhavn, den 17de November 1889.

Ærbødigst

Kjøbenhavns Blomsterhandlerforening
ved
Alstrup,
Formand.

*) N. Gnat, Skindergade 49.